

Megjelenik hetenként kétszer
csütörtökön és vasárnap

Főszerkesztő és kiadó:
CSUKOVITS JÁNOS.

Felelős szerkesztő:
MAURER NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sopron, Ferenc József-tér

Városi és megyei
TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLET

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Előfizetési ár:

Negyed évre. „ 2.—
Fél évre. . . „ 4.—
Egész évre . K 8.—

Egyes szám ára 8 fill.
Egy óra . . 70 fill.

Hirdetéseket a lap kiadó-
hivatala megegyezés szerint
felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

A háboru és a nő.

Sokféle hypotesist állítottunk fel eddig a háboruval kapcsolatban; ezek a feltevések azonban kevés kivétellel mind egyforma sorsra jutottak: egyáltalán nem váltak be.

Minden téren nagy átalakító hatást vártunk a háborutól: reméltük, hogy a háboru nagy lelki megrázkodtatásainak erős erkölcsnemesítő hatása lesz; jobbakká, komolyabbakká lesznek majd az emberek és energia-kiváltó nagy befolyásával erkölcsi törekvéseink elérésére alkalmasabbá tesz bennünket: erős tudattá szilárdítja majd a bennünk élő erkölcsi ösztönöket.

Vártuk a családi élet nagyobb értékre, megbecsülésre, emelkedésére az emberek ítéletében. Hiszen a háboru válási, elszakadási jelenei épen a szeretetet váltották ki az emberek szívében. A szeretet és a kölcsönös megbecsülés pedig főalkató eleme a becsületes családi életnek. Az emberek érezték szívük gyökeréig, hogy mennyire fáj nekik a családi élet megbolygatása, amelyet pedig eddig nem is becsültek meg eléggé. „Ami nincs, az kincs!” Fogadkoztak is talán az emberek: csak álljon helyre megint a rendes élet, majd másképp lesz minden! Másképp lesz, azaz bensőbb, igazabb lesz a

családi élet és bensőségét nem fogják kockára tenni olyan alkulturértékek miatt, mint amilyen volt a megszokott kávéházozás, klublátogatás, a túlzásba vitt zsurozások, szóval a társasági kötelességeknek mindennek fölé való helyezése. Ez a felfogás eredményezte azután azokat a helytelenségeket, amelyek ugyszólván alapjában rendítették meg a családi élet intimitását. A családi otthon majdnem idegen hely lett a családtagok számára, mindegyik ugyszólván vendégségben érezte magát otthon. Teljes létszámban ritkán gyűlt össze a család, hacsak nem tisztán családi jellegű, inkább gazdasági, mint lelki okokból tartott összejövetelek adtak erre alkalmat, mint pld. az étkezés és alvás volt. Különböző pedig mindegyik járta a maga útját: az apa és anya lehetőleg külön-külön, a gyermekek, ha kicsinyek voltak a nevelőnőkkel vagy nevelőkkel, ha nagyobbak voltak, egyedül keresték meg szórakozásukat.

Ez volt nagyjában az ugynevezett intelligencia családi életének képe; szóval azé a társadalmi rétegé, amely súlyánál és képzettségénél fogva hivatott lett volna arra, hogy ezen a téren is utmutató szerepet vigyen.

Vártuk azt is, hogy a háboru különösen az ugynevezett házi nőknek életére gyakorol majd jótékony hatást,

amennyiben a maga kényszerítő voltánál fogva megszoktatja velük a javak, különösen a pénz és idő értékének a megbecsülését. A régi asszonyokra gondoltunk ekkor, akik olyan mesterien tudtak bánni evvel a két fontos értékkel. És reméltük, hogy ezzel majd visszatér ismét a józan és normális életmód szeretete; majd lemondanak az emberek a háboru kényszere alatt a felfokozott igényességről és lassanként majd szokásukká válik az igénytelenség, amely első kellék a harmónikus élet eléréséhez. Hiszen a vágyak kiterjedése végtelen és ennek a vágy-molochusnak kielégítésére való törekvésben veszett bele sok kis alapra épített boldogság.

És vártuk, hogy a felesleges fényűzések beszüntetésével együtt megszűnik majd a kifelé való élés minden hangos, szórakoztató, érdekes, de sokszor antimorális tünete is. Reméltük, hogy a családi élet intímabb lesz, az emberek pedig komolyabbak, kevésbé felületesebbek és magukba jobban elmélyedők lesznek. Így majd a jövőben nem fogjuk annyira érezni léptenyomon azt a fázos hideget: „talán megenyhül a léghő a szobában a nők otthonülő, gondoskodó, meleg szeretetének hatására.”

Azonban ez a hypotesisünk sem vált be teljesen. Lehet, hogy kis mértékben

Cár úr!

Ófelsége a magas cár
Izgatottan fel-alá jár,
Ugrál jobbra, ugrál balra,
Haját tépi s mondogatja:
Segítsetek taliánok.

Cár úr elaludt bújában,
Hóstitteket lát álmában.
Mosoly lopodzik ajkára,
Kinyílik két szempillája
Segítenek a taliánok.

Cár uram nagy örömben
Alig fér el a bőrében,
Mert az olasz hitvány népe
Tör az ő ellenségére,
S győznek a hős taliánok.

Cár úr ajtaján kopognak.
Vaj ki az és mi hirt hozhat?
Cár úr! Cár úr! most légy erős
Megverték a dicsőt, a hőst,
Szaladnak a taliánok.

Dezső.

Pips.

Irtá: Rét Imre.

— Az „Uj Élet” eredeti tárcája. —

Hogy miért hívták Pipsnek, mikor Ilonka volt a neve, azt igazán nem tudom. Tán azért, mert fejcskékjét göndör aranysárga haj fedte, s egész lényéből igazi pipiskés báj ömlött szét. Valószínű gyermekkorában Pipiskének hívták, de mert ily hosszú nevet unalmas kimondani, hát lett belőle Pips.

Pips már huszadik évében járt, göndör haja kisimult, de a család szemében még mindig a gyerek maradt. Senki nem vette komolyan, mindenki becézte, és ha Pips komolyan részt akart venni a család ügyeiben, fölényesen mosolyogva azt tanácsolták neki, hogy szöke fejcskékjét ne fárassza gondokkal, vagy ha már mindenáron ilyesmit akar, vegyen egy divatlapot s gondolkozzék arról, hogy ruhája minél elegánsabb legyen.

Pedig Pipsnek hő vágya volt a tekintély és az keserítette legjobban, hogy a nálánál alig idősebb, törekeny, sápadt mindig betegeskedő Gizus nővére az egyedüli szóvivő a család ügyes-bajos dolgaiban. Szó sincs róla, Gizus rászolgált a bizalomra komoly nyugodt természetével.

* * *

Pips az asztalnál ült és levelet irt. Szeméből bőven hullottak a könnyek, mi-

alatt hosszú szarkaláb betűkkel tele szántotta a papírt.

— Gizuskám Kedves — hogy éppen most nem vagy itthon. Miért is mentél oly messzire, mikor engem csak Te tudnál megvigasztalni. Oh Gizuskám, nem is képzeled bajomat. Miksának harctérre kellett menni és még csak bucsuvételre sem jöhetett. Borzasztó ez a háború! De visszajön. Ugye Gizuskám majd visszajön, külfömben mi lesz én velem!? Megbetegszem bánatomban. Hanem remek lehet a két aranycsillaggal. Igaz még nem is irtam. Főhadnaggyá léptették elő. Bizony fő-had-nagy-gyá. Rém örülök ennek gondolhatod. Ha csak a lányok is láthatták volna! Hagyd ott azt az unalmas fürdőt Gizus, gyere haza a te szomorú Pipsedhez. —

A komoly Gizi fejcsóválva hajtotta össze a levelet és csak annyit mondott: Gyerek ez a Pips. Igazán csak egy gyerek.

A júniusi verőfény arany keretet vont Pips lehajtott feje fölé. Gizus kissé tanácstalanul nézett a szemközti ülő mamára, ki kezében egy kártyát tartott.

No ne sirj kis Pips vigasztalja hugát, hisz az oroszok nem emberevők s Miksának biztos jó dolga van a fogságban, és lásd ő maga irta, hogy sebe már javulóban van. Meg a háború sem tart örökké, meg jönnek a várva-várt foglyok, és csapunk hét országra szóló lakodalmat. Még a

gyakorolt a háboru ilyen irányu hatást erkölcsi életünkre, de inkább azt mondhatjuk, hogy reményeink nem teljesedtek, mint azt, hogy teljesedtek. Felesleges és áldatlan munka volna erősen színezett képekben újból lefesteni az erkölcsi süllyedést, mint azt már nagyon sokan megtették anélkül, hogy avval egy fél arasznyival is megakasztották volna a hanyatlást; csak azt érték el szigorú, dörgegelmes ostromozással, hogy, mint morózus és kellemetlenkedő erkölcsbírákat elraktározták őket a többi mumusok közé. Kapcsolatot mások lelki életével, bizalmat, nem feddással, hanem csakis szeretetteljes megértéssel lehet kivívni és csakis úgy férközhetünk közel az emberek szívéhez, ha nyugodt ésszel keressük tévedésük okát és azt aztán közös erővel és szerető munkálkodással igyekszünk kigyógyítani hibájából.

Csak néhány jellemző jelenséget akarok felhozni, hogy ezeken gondolkodjunk és keressük okaikat. Egy vidéki gyógyszerész tapasztalataiból: soha annyi szépítő szer, kenőcs, pipere szappan nem fogyott el, mint most a háboru alatt. Fogyasztói leginkább az alsóbb néposztályból kerülnek ki. Kérdezzék meg a luxus- és divatcikkeket árusítókat, vajjon a háboru alatt nem adtak-e el ugyanannyit cikkeikből, mint előtte. És kérdezzük meg magunkat, vajjon a nők divathajházása, a flirtölések, a szórakozások tulhajtott kergetése megszűnt-e? Vajjon komolyabbak, jobban elmélyedők lettek-e az emberek? Lehet, hogy pesszimista vagyok, mikor azt válaszolom, hogy nem. Nagy általánosságban ezen a téren gyökeres javulás nem érezhető.

Miért nem? A legkényelmesebb felet erre bizonyára az volna: azért,

mert a nők könnyelműek, mert az erkölcsi süllyedés már olyan nagy, hogy... és így tovább. De legkönnyebb a szigorú kritikus bácsi ábrázatát magunkra öltetni és stentori hangon feddő jeremiádokat elsírni; mondom, kényelmes eljárás ez, de a legkevésbé célra vezető. Inkább mélyedjünk el az okkeresésben és így iparkodjunk azután, miután a helyes diagnózist megállapítottuk, az előidéző okot kiküszöbölni.

Hát miért is olyanok a mai nők, amilyenek? (Természetes, hogy mindig nagy általánosságra vonatkoztatjuk mondanivalónkat: tisztelet a kivételnek!) Ennek többféle oka van, amelyeknek pontos megállapításához ilyen rövid terjedelmű fejtegetés nem elég tág keret. Be kell érniük avval, hogy csak nagy vonásokban járjunk az okok végére.

Közvetlen oka talán az, hogy most sok olyan nő, aki előbb szigorú ellenőrzés alatt állott, felszabadult teljesen a gyámkodás alól és egyszerre teljesen az ő kedvére van bízva, hogyan intézze gazdasági ügyeit. Sok nő hadisegély és más a háboruval kapcsolatos jövedelmek révén olyan összegek felett rendelkezhetik szabadon, amelyek rendelkezését ezelőtt a férfi szabta meg.

Tehát nem lehet csodálni, hogy néha olyan dolgok megszerzésére fordítja, amelyek birtokát hiúsági ösztönből kifolyólag már ezelőtt is áhította. Mert nem szabad felejtenünk, hogy az erkölcsi motívumok nagyon gyakran a gazdasági élet jelenségeivel kapcsolatosak. A hiúságot, mint különös női hibát szoktuk tekinteni. De miben gyökeredzik tulajdonképpen az az erkölcsi hiba? A társadalmi viszonyokban, a gazdasági élet követelményeiben, vagy mondjuk a szoktatásban, a nevelésben. Követ-

kezetes eljárásunkkal, világfelfogásunkkal hosszú időközön át megértettük és megszoktattuk a nővel, hogy ő tulajdonképpen a férfi életének egy kedves diszitó tárgya, kellemes játékszere, aki megaranyozza az életünket. Mi a nőben csak mindig a nőt láttuk és azt akartuk, hogy ő is mindig érezze, hogy csakis nő. Persze, hogy ennek a felfogásnak az volt az eredménye, hogy a nő még jobban iparkodott magát fénylővé, diszessé tenni, hiszen ezt parancsolta létérdeke, megélhetési törekvése, boldogulása és lassanként ez vált a nőiség főjellemvonásává, s amely így a nőiség legfontosabb jellemvonását, az anyaiságot, is háttérbe szorította.

Hogy ez a díszbáb, az a gyenge nő az élet küzdelmeiben ne veszítse el ragyogását, gyönyörködtető fényét, megóvtuk az élet hétköznapi szennyétől; fátyollal takartuk el előle az élet komolyságát, a küzdelemtől poros országutját az életnek. Körülbástyáztuk üvegfalal és a szennyben való elmerüléstől nem azáltal iparkodtunk őt megóvni, hogy öntudatos irtózást, idegenkedő undorodást neveltünk volna bele minden iránt, ami rut, hanem megelégedtünk avval, hogy lehetőleg távol tartottuk őt minden komolyabb küzdelemtől és csak az ösztönre ható megfélemlítéssel védtük őt a rossz ellen. R. R.

(Folytatása következik.)

Adakozzunk a vak katonák számára!

E célra adományokat szerkesztőségünk és kiadóhivatalunk is elfogad és nyilvánosan nyugtat.

macskák is pezsgőt isznak. Gyönyörű lesz! No kis Pips neved már egyet.

— Az ám folytatta a vigasztalást a mama, a fő, hogy te ne busulj. Egy cseppett sem leszel elegáns, ha még tovább soványodsz. Mire való ez a nagy aggodalom.

Lehajolt a még mindig síró lányhoz, haját cirogatva beszélt tovább:

— Ne busulj kis szívem. Jövő héten felmegyünk Bécsbe. Te még úgy sem láttad a császárvárost. Elviszünk az állatkertbe, meglásd micsoda remek multság az állat etetés. Kimegyünk Schönbrunnba, aztán átmehetünk Bädenba is.

Pips már nem sirt. Égő szemekkel bámult az ablakra, és alig-alig bírt lélegzeni, annyira szorította szívet a bánat. Szerette volna, ha elmondhatja aggodalmát, ha beszélhetne arról a kínzó, lelket ölő kóról, mit völegénye bizonytalan sorsa neki okoz. Szerette volna, ha a komoly Gizi nem igyekezne előtte mosolyogni, hanem meghallgatná panaszát, aztán nem vigasztalná, hanem néma megértéssel megfelné bánatát. Szíve annyira kívánta ezt az együttérzést, hogy bántotta a sok ígéret, mi megint a „gyerekek“ a „kis Pipsnek“ szólt. Felvette szöke fejét és bizalommal borult édes anyjára.

— Édes mamám, de én meghalok, igazán meghalok ha soká tart ez a bizonytalan állapot. Hisz nekem oly rettenetes a kényelmes nyugodt élet avval a tudattal, hogy ő szenved, tán nélkülöz is. Hogy én nem lehetek mellette, mikor az élettemmel váltánám meg nehéz helyzetét, ha lehetne. Óh ha lehetne! Mamám édes, ne vigyenek engem sehova, nem érdekel semmi multság, főleg meg nem az állatkert...

— Oh igaz! hisz te babus azt már láttad Pesten. Csakugyan. Akkor az kimarad a programbói, mert a pesti minden tekintetben előbbre áll a bécsinek. No de cserébe a Riesenradról megnézed a környéket. Tudod ez olyan elbájolóan szép, hogy a te kócos kis fejedből a halál és ehhez hasonló bolond kis gondolatok menten kirepülnek. Van még valami kívánságod kis Pipi?

Pips gyermekkori szokása szerint összeszorította fogait, hogy a sírást visszafojtsa, majdnem dacos arccal csak a fogai közt mormolta:

Nem! Semmi. Csupán a kis erdőre akarok menni virágért.

— Nő csak menj küldte a mama, s mikor bezárult mögötte az ajtó, oda fordult Gizihez s elnéző mosollyal jegyezte meg:

— Gyerek ez a Pips. Sir, jajgat be-képzeli hogy ő kedélybeteg lesz, de hála Isten annyira gyerek lelkületű, hogy nem egy szép utazás, de egy csokor erdei virág is megvigasztalja. Mert ez a Pips már csak ilyen.

* * *

A virággal borított ravatal mellett zokogva állnak az ismerősök, rokonok és jó barátok. Pips virágok közt fekszik elnémult szivecskéje felett, szorosán összefont kezeiben tart egy kis érmet. A mama panaszos sirással beszél a köréje gyűlt vigasztalóknak:

— Mert ez a Pips mindig ilyen volt. Gyerek, egy igazi bájos gyerek. Épp ma egy hete terveztünk vele egy hosszabb utazást. Délután kiment a kis erdőre virágért, és azt mondja az orvos, tán erősen felhevülve ivott, vagy elaludt és tökéletesen áthűlt, mert estére már a láz verte ki. Nem bírtuk megmenteni, pedig mindent megtettünk volna érte. Oh ez a Pips.

Az ismerősök, rokonok néma fejbólintással fogadták a mélyen megszorodott anya panaszát, s némelyik szinte szemrehányóan nézett a fehér arcú halottra mintha mondani akarná:

— Oh Pips! Ilyen volt mindig ez a Pips.

▼▼▼

▼ Szalámit, sajtót, akácmézet, Pilseni Bürgerbräu-sört, mindenféle gyümölcsnedvet a legjobb minőségben jutányos árban ajánl

Gruber János

csemegekereskedő

Megyei telefon 375.

Sopron, Várkerület 107/a szám.

Világháború.

HÖFER JELENTÉSE:

Hivatalos. Budapest, július 13.

Orosz hadszintér:

Az általános helyzet változatlan.

Olasz hadszintér:

A tenger melletti arcvonalon tegnap helyenkint heves tűzérési harc volt.

Több olasz ezrednek Redipugliánál ellenünk intézett támadását visszavertük.

A karinthiai és tiroli határterületen a helyzet változatlan.

(M. E. S.) HÖFER, altábornagy
a vezérkari főnök helyettese.

A NÉMET VEZÉRKAR BESZÁMOLÓJA:

A nagy főhadiszállás jelenti:

Berlin, július 13.

Nyugati hadszintér:

A souchezi cukorgyár mellett a franciáknak egy kézi gránát támadását visszavertük. A temető ellen intézet rohamunkkal kapcsolatban a temetőn túl állásunkat 600 méter szélességben előretoltuk.

Az Arras felé vezető ut mentén fekvő Cabarel Rouget is elfoglaltuk. A foglyok száma 3 tisztre és 215 főnyi legénységre emelkedett. Az ellenséget, mely időközben támadásra indult, tűz alá vettük és így a támadás végrehajtását megghiúsítottuk.

A Maas és Mosel között az ellenség élénk tűzérési tevékenységet fejtett ki, a Bois de Pretreben este és éjjel folyamán négy támadást intézett, melyek állásaink előtt tüzelésünkben összeomlottak.

Keleti és délkeleti hadszintér:

A helyzet változatlan.

Legfőbb hadvezetőség.

Egy páncélvonatunk megsemmisített egy olasz zászlóaljot.

A sajtóhadiszállásról jelentik: A görzi harcoknál egy páncélvonatunk befutott az ellenség állásaiba egy olasz zászlóalj közé. A vonat gépfegyvereinek tüzelése az egész zászlóaljot megsemmisítette.

Az Isonzo menti harcokban 80,000 embert vesztek az olaszok.

A genfi „Tribuna“ megerősíti a hírt, hogy az összes olasz támadások összeomlottak. Az Isonzo menti harcokban az olaszok 80,000 embert vesztek halottakban és sebesültekben.

Nagy török győzelem a Kaukázusban.

Konstantinápolyi jelentés szerint a kaukázusi fronton való nagy harc, június 26-án borzalmas közeli küzdelmekben az oroszok súlyos veszteségei mellett és néhány stratégiai pontnak a törökök által való elfoglalásával ért véget. Nagy hadiszákmány mellett 3000 halott és sebesült maradt a csatatéren, ezenkívül sok sebesületlen fogoly is került a törökök kezére.

Érdekes levél.

Pentelényi János főhadnagy (soproni trvszki bíró), a milowitzi (Csehország) orosz fogolytábor parancsörtszjtje, érdekes levelet intézett egyik soproni barátjához, melyben azt a meleg fogadtatást írja le, melyben hivatalos kiküldetése alkalmával nem rég Németországban részesült. A magyar és német nemzet kölcsönös egymás-megértésének, a háború folyamán kifejtett rokonszen-

vének és barátságának érdekes bizonyosságát szolgáltatja ez a levél, melynek ide vonatkozó részét a következőkben közöljük.

„Németország részére 2000 orosz foglyot szállítottam mint szállítmányparancsnok a milowitzi fogolytáborból. Ezek az oroszok Belgiumba kerülnek munkára. Én Parchiem mecklenburg-strelitzi városban adtam át a foglyokat az ottani fogolytábor parancsnok-ságának. Utunkban oda és vissza a német nép és német katonák, kiket a vonatokon elkerültünk, mindenütt barátságos kendőlobogtatással, kézzintéssel, „éljen“ meg „hoch“ kiáltásokkal üdvözöltek. Katonáimat s engem is virágokkal elhalmoztak. Katonáimnak sonkás- és vajaskenyeret, szivart, cseresznyét stb. adogattak be, holott már a hivatalos ételmezés is elragadó volt. Így pl. oda menet Drezdában éjfélt után 2 órakor villásreggelit adott a katonai hatóság úgy a magam, mint katonáim részére. Volt tea, kávé, sonkás zsemlye, sonka, vaj, retek, vegyes felvágott. Wittenbergben és Berlinben borjuszeletet kaptak embereim, a kivánsághoz mért adagokban. Berlinben a vasuti állomáson egy őrnagy mint vasuti állomásparancsnok több ízben is felszólított, hogy biztassam katonáimat az evésre, mert van elég elkészítve.

Midőn Parchiemban a vasuti állomáson beszálltunk a visszautazásra, a pályaudvaron megjelentek a német tisztek, élükön Reiterauer generállal és igen nagyszámu közönség. A generállalnak jelentést tettem s már előzőleg kikért engedelmével megköszöntem a szíves és barátságos fogadtatást és vendégszeretetet, melyben úgy a katonaság mint a német nép részesített bennünket s katonáimmal a német császárra és a német népre háromszoros hurráht kiáltottunk. Erre a tiszteleltünkre kivonult katonai zenekar a generális parancsára a „Heil dir im Siegeskranz“-ot játszotta, én pedig katonáimmal tisztelegtem. Ezután s ezt megelőzőleg is a közönség köréből német hölgyek gyönyörű rózsákat osztogattak szét közöttünk; most is asztalomon fekszik a szép rózsacsokor, amelyet kaptam. Parchiemban való időzésünk különben igen kellemesen telt el. Nekem a generális fogatot bocsátott rendelkezésemre, elutazásunk előtt pedig részemre a tisztikar, katonáim részére a katonai hatóság vacsorát adott. A mi bankettünk a Hotel Unio-ban, katonáimé a Hotel Moltke-ban volt. A város fel volt lobogóva, örömmel fedeztem fel a nemzeti lobogót is. A város utcáin és terein nagy csoportokban hullámozott a nép s úgy nekem mint katonáimnak csinos német hölgyek osztogatták a virágokat, leginkább rózsákat. Katonáim úgy ki voltak virágozva, hogy jutott a sapkára, a gomblyukakba, a zsebekbe, a kezekbe, a derékszíj mellé is virág. Elutazásunkkor a generális évelőde jegyezte meg, hogy a bankettől, mint hallotta, katonáimat a német hölgyek karonfogva kísérték ki a táborba s ez, mint német tisztek is megerősítették, igaz volt. Egyébként katonáimnak úgy egyenruhája, mint maguk a legények is nagyon tetszettek a németeknek s úgy a tisztek mint a generális is ismételtén kifejezést adtak ennek. Kérdezték, vajjon a magyarok mind ilyen karcsu, nyulánk természetűek-e. Megjegyeztem, hogy vannak köztük alacsonyabb természetűek is, de általában ilyenek.

Midőn Berlinben a nauai pályaudvarról az

anhalti pályaudvarra mentünk át, a vasuti állomásparancsnok egy német altisztet adott mellénk vezetőül, ki a város szebb helyein át (Moltkestrasse, Siegesallee, Unter den Linden) vezetett bennünket. A közönség figyelmét csakhamar felkeltettük s az Unter den Lindenen már nagy tömeg kísért és sokszor harsogó „éljen“ reszkettette meg a levegőt. Az erkélyekről lelkes éljenzés s barátságos kendőlobogtatás fogadott bennünket. El voltunk ragadtatva a barátságos fogadtatástól, melyben részesültünk. Mint-hogy pedig ez a legőszintébb fokmérője annak, hogyan érez velünk a nagy német nemzet, büszkén és örömmel vettem ezt. A bucsuvacsorán kifejezést is adtam ebbeli meggyőződésemnek a tisztikar előtt; ők viszont megígérték, hogy a béke idején el fognak látogatni Magyarországra, különösen Budapestre, melyről oly sok szépet hallottak.“

Hirek.

Kitüntetés. Ö Felsége Kund Jenő dr., tart. főhadnagynak, Kund Vilmos dr. kerületi orvos fivérének az ellenség előtt tanúsított bátor magatartásáért a szignum laudiszt adományozta.

Katonai kinevezések. A király július 1-ei ranggal kinevezte: őrnagyokká Várad y Géza 18. honvéd gy.-e.-beli és Haydn Károly létszámfeletti 18. honvéd gy.-e.-beli, a honvédkormányzatban beosztott századost és Budakeszi Weörös Elemér századost a kőszegi 18. honvédkiegészítő parancsnokságnál egyidejűleg a helyi alkalmazásu tisztek 1. csoportjába való előléptetése mellett. — A 18. honvédkalozozrednél július 1-ével századossá léptek elő: Takács Béla és Balásfalvi Kiss Mihály főhadnagyk; főhadnagyká lettek: Császár Imre hadnagy május 1-ei ranggal és Karner Gábor július 1-ei ranggal. — A 18. honvédgy.-e. tartalékában július hó 1-ével főhadnagyká léptek elő Zandt Gyula, Lövg György, Futó Dezső, Zámbo Antal Sándor és Wurn Miklós tart. hadnagyk; hadnagy lett Varga Kálmán tart. tisztjelölt május 1-ei ranggal. — A király népfelkelő főhadnagyká nevezte ki a következő népfelkelő hadnagykot a 18. népfelkelő gy.-e.-nél Fodor Ernő dr.-t és Németh Ernő dr.-t május 1-ei ranggal, Fürst Ödön és Bendekovits Sándor július 1-ei ranggal.

Uj albiró. A király Tóth Miklós kapuvári járásbírósi jegyzőt a celldömölki járásbíróshoz albiróvá kinevezte.

Ügyészi jutalmazás. A belügyminiszter értesítette a vármegye főügyészt, hogy a törvényhatóság területén a rendőri büntető eljárásokban a közbud képviselőjében eljáró ügyészek, ill. ügyészi megbízottak közül Östör József dr. vm. alügyészt 100 K jutalomban részesíti.

Adomány. Zwiedinek Nándor ezredes ismételt hadbavonulása alkalmából 200 K-t adományozott a városi szegények javára.

Kórházlátogatás. Lóskay Gáborné Ökegyelmessége, a soproni vöröskereszt-egyesület elnöknője, a napokban ismét meglátogatta a tartalékkórházakban elhelyezett megsebesült s beteg katonákat s melegen tudakozódott minden egyes hogyléte felől. Körútján Fogarassy Győző dr.-né ömeltősága, a főtörzsorvos neje kísérte. Mindkét hölgy gazdagon megajándékozta a vitézeket.

Szárzám község tűzkárosultjai javára a belügyminiszter 2000 K-t utalványozott a főispán kezéhez azzal az értesítéssel, hogy ez összegből első sorban a segélyre leginkább rászorultak és legmértőbbak részesüljenek.

A sopronvárosi és megyei vegyi kísérletezési állomás vezetőjének helyettesévé a földmívelésügyi miniszter ur Trambitsch János dr.-t a budapesti technikai főiskola tanárát nevezte ki.

Halálesetek. Özv. Sterbencz Károlyné, az itt közismert szobafestő édes anyja Temesvárott, ahol egyik fia látogatására néhány napig tartózkodott, rövid szenvedés után 84 éves korában elhunyt. Temetése Temesvárott történt. — Kercza Jánosné szül. Künzl Teréz f. hó 13-án 52 éves korában hosszú, kínos szenvedés után elhunyt. Temetése csütörtökön délután 3 órakor lesz az evang. temető halottas csarnokából.

Karmel. A karmelita-apácáknak, de az imádságos lelkű apácákkal együtt az egész kath. világnak nagy ünnepe van jul. 16-án a Karmel. Boldogasszonynak szentelt napon. Karmel Jézus szent földjének magas, sziklás hegytetőjén áll, melyet három oldalról végtelennek látszó tenger mos. E hegyre építette a vallásos áhitat a csodatevő Boldogságos Szűznek gyönyörű templomát, melyben a magas oltáron van az Isten anyjának majdnem életnagyságu szobra, amint trónon ül és a kis Jézust ölében tartja. Gyöngyös, drágaköves koronája, arannyal gazdagon átszőtt ruhája egész vagyont ér. Évenként ezer és ezer embert visz Szűz Mária tisztelete a kegyelmek e helyére s a zarándokok száma a múlt évben aug. haváig tizezzerre emelkedett. A Karmel-hegyi Boldogasszonynak énekét az egész világ zengi s ruháját, a skapulárét a katolikusok ezrei hordják. — A templom mellett van a karmelita-atyáknak kétemeletes nagy kolostora és birtoka, melyet 13 km hosszú fal vesz körül. Maga a hegy tele van barlangokkal (3—4 ezer) s ezek közül az egyik Illés prófétának lakóhelye volt. — Jul. 16-ka a sopronbánfalvi apácáknak is kiemelkedő ünnepük.

A városi közegészségi bizottság a jövő hét folyamán ülést tart, amelyen a nagy hőség beálltával keletkező epidemikus betegségek meggátlására vonatkozó intézkedésekről fognak tárgyalni.

A városi siketnéma-intézet főlügyelő bizottsága július hó 16-án, pénteken délelőtt 11 órakor a városház tanácstermében ülést tart.

Hadikölcsönt a postapalotában további intézkedésig még lehet jegyezni. (Földszint, ajtó 5. sz.)

Loretom. A napokban Esterházy Mária hercegnő, Pál, Antal és László hercegek Bernadette hercegnővel Csekonics grófné társaságában, nevelőiktől kísérve Lorettomba rándultak ki. Először is a kegy kápolnát és templomot keresték föl, ahol „Szent vagy Uram, szent vagy” című magyar egyházi dal eléneklése után szentégi áldásban részesültek. E szertartásnál Pál és Antal hercegek ministráltak.

Jóteknysági népnünnepély. A „Dalfüzér” férfitársaság augusztus 1-én az Erzsébet-parkban jóteknysági népnünnepélyt rendezt. Baán Endre dr. főispán, Töpler Kálmán dr. polgármester, Szilvássy Márton dr. országgyűlési-képviselő és Schaffer Antal kereskedelmi tanácsos és a nevezett urak nejei s más hölgyekből alakult bizottság védősége alatt, a 45. és 11. sz. cs. és kir. gyalogezred zenekarának közreműködésével. A részleteket később közöljük. Az ünnepély tiszta jövedelmét jóteknysági célra fordítják.

Megszökött a fogságból. Heinz Pali városi tisztviselő, a soproni atletikai s footballklub kapitánya, a ki januárban orosz fogságba került, onnan megszökött s eddig Lembergben elrejtőzve tartózkodott egy Bécsből oda származott családnál. Most Sopronba jött s jelentkezett a katonai parancsnokságnál.

A német urakházának elnöke meghalt. Wedel, a német urakházának elnöke f. hó 11-én meghalt.

Vilmos császár legkisebb unokája. Oszkár királyi herceg feleségének e hó 12-én egészséges fiugyermeke született. Vilmos császárnak ez a kis baba a legkisebb unokája,

Pósta csomagszállítás a harctérre. A posta- és távirdaigazgatóság ez uton is tudtul adja, hogy a hadsereg-főparancsnokság újabb intézkedése szerint Orosz-Lengyelországnak magyar és osztrák katonai igazgatás alatt lévő területeire szállított postacsomagok ezentul vámkötelesek lesznek. Az e helyeken felállított stabil hivatalokhoz szóló csomagokhoz ennél fogva 2 árubevallást kell csatolni.

Öngyilkos. Folyó hó 11-én, délután a Szent Mihály-utca 13. sz. alatt lakó Friedl Károly t. honvéd káplár, ki a harctéren srappell-lövéstől súlyosan megsebesült, elesre fent késsel elvágta ütőerejét és néhány perc múlva meghalt.

Késelés. Kedden éjjel Haas Károlyt, a 11. cs. és kir. vadászszázalaj gépfegyverosztághoz beosztott tartalékos Miska József a 11. cs. és kir. gyalogezred közlegényét minden előzetes szóváltás nélkül kétszer megszúrta. Az eset az Ujteleki-utcai Pfandler-féle korcsmahelyiség előtt történt. A közelben tartózkodott rendőr a futásnak indult tettest követte és a Kossuth-uton elérte, ahonnan katonai őrzősegítségével be-kisérték.

Széna-eladás. A városi gazdasági hivatal közhírré teszi, hogy f. hó 15-én csütörtökön reggel 7 órakor a Kis Furth-réten tartandó nyilvános árverésen 80 boglya szénát és ugyane helyen egyet a versenyterí rétről és egyet a városházi rétről elad.

Katonai temetés. Pusztacsaládon folyó hó 9-én temették nagy részvét mellett Szalmási József megyebizottsági tag fiát Istvánt. Ki már 1914. év augusztus hónapjától kezdve küzdött az északi harctéren, mint szakaszvezető, hol hülés következté-

ben megbetegedvén Bécsben folyó hó 3-án meghalt. Onnan szülei és felesége haza hozatták, hogy legalább itthon, a szülőföldön tétessék nyugalomra. Fiatalabb fia János szintén az északi harctéren valószínűen elesett és azt sem tudják hol és merre hantolták el. A halottat a szabadságon itthon levő bajtársai vitték a temetőbe és tették a sirba. Ezen család szomorúságát növeli az, hogy régi hasgörcebajban sógor és sógorasszony egy 24 órában meghaltak. Már mint férj és feleség. A hős sirjánál a gyászszertartás után Peszlen Károly plébános tartott meg-ható, könnyeket fakasztó gyászbeszédet, melyben a hős vallásos és igazi keresztény életét ismertette.

Fácán kapható. A város nagyobb mennyiségű hűtőt fácán beszerzését határozta el. Felhivatnak azért az érdeklődők, hogy amennyiben arra reflektálnának, igényeiket a városi gazdasági hivatalban a hivatalos órák alatt jelentsék be.

Horváth József

hatós. enged. közvetítő-, cseléd-szerző-intézet és pincérügynök.

Sopron. Uj-utca 6. sz. Telefon 222.

Közvetitek eladást és vevést, házakat, birtokokat, vendéglőket, löwereket, kerteket, lakásokat és mindennemű személyzetet. — Tartok egyszersmind egy lakáshirdetőt kiadó lakásokra.

Soproni Takarékpénztár

SOPRON

Széchenyitér 19. szám

Alapított 1842.

Felek részére nyitva
d. e. fél 9-től 12-ig,
délután 3-tól 5-ig.

Fiók: Ruszt

Ferenc József-tér

Betétek takarékkönyvecskékre és folyószámlára

Jelzálogkölcsonök

Előleg értékpapirokra

Váltó elszámítás

Tőzsdei megbizások

Sorsjegyek, külföldi pénznemek

Az összes bankügyekben legelőnyösebb kiszolgálás.
Safekasszák bérbeadása.

Alapított 1835.

Alapított 1835.

HILD LIPÓT

okl. kőműfaragómester és cementárúgyáros

Sopron, Kőfaragó-tér 5. szám.

Ajánlom magamat mindennemű épület- és szobrász-munka, oltárok, szöszékek elkészítésére. — **Gazdag raktár kész sirkövekben.** — **Nagy raktár mindennemű beton- és cement-árúkbán**

